

Pastorale brief

Editie 21 - 15 december 2021

Parochies H. Norbertus, H. Christoffel en Thomas a Kempis

Synode 2021-2023: het ongehoorde heilige verhaal

Diaken André van Boven

Samen op weg

In oktober van 2021 heeft paus Franciscus in Rome de synode geopend, een uniek gebeuren dat op wereldwijde schaal zal plaatsvinden. Het woord synode komt van het Griekse woord 'sunodos' wat 'bijeenkomst' of 'vergadering' betekent. Het woord is een samentrekking van 'sun' (samen) en '(h)odos' (weg, pad). Het is te vertalen met 'samen op weg gaan'. In alle landen gaan bisschoppen, pastores en gelovigen met elkaar in gesprek. Ook de Nederlandse katholieken doen eraan mee.

Democratisch?

Van verschillende kanten is gereageerd op dit initiatief van de paus. Zo stond er eind november een artikel in Elseviers Weekblad, waarin de synode

wordt omschreven als een vorm van 'democratisch katholicisme'. Twee jaar lang zouden gelovigen immers mogen meepraten over allerlei belangrijke kwesties in de kerk. De auteur is er sceptisch over en betwijfelt of deze vorm van inspraak wel gaat lukken. Zij waarschuwt dat

de ontgoocheling als het ware zit ingebakken in het synodaal proces.

Wat het niet is

Het bewuste artikel is een mooie illustratie van wat het syno-

daal proces niet beoogt te zijn: namelijk een meningencircus of een talkshow. En evenmin is het bedoeld als breekijzer om de leer van de kerk eens flink los te wrikken. In Nederland (en waarschijnlijk ook in de bredere kring van welvaartlanden) wordt 'mee praten' al heel gauw ingevuld als 'mee beslissen'. De auteur van het voornoemde artikel ontkomt er zelf ook niet helemaal aan door voorbeelden te gebruiken die het beeld van strijd om de macht bevestigen. Haar conclusie dat een ontgoocheling op de loer ligt, is binnen dat kader begrijpelijk.

Geloofsgesprek

Het synodaal proces heeft echter een ander doel. Als ik het voorbereidende document goed versta, is de synode bedoeld om het geloofsgesprek binnen de kerk (weer) op gang te brengen en blijvend te stimuleren. Dat zie je ook terug in de gespreksthemas die zijn aangereikt: die beginnen bij luisteren en ontmoeten en bewegen pas daarna in de richting van vormgeven en organiseren. Wat beweegt ons, wat inspireert ons, wat is ons beeld van de mens en van de wereld, wat betekent het geloof in Christus voor ons dagelijks leven? Het gaat kort gezegd om ieders 'heilige verhaal' waaraan kracht, energie en richting wordt ontleend. Dat met elkaar te delen, is al een verrijking op zichzelf. Ook in onze parochies zal het pastoraal team daartoe de aanzet geven.

Schetsen

Het concrete resultaat van het synodaal proces zal daarom niet bestaan uit een lijst met aanbevelingen voor het aanpassen van

de kerkelijke leer. Evenmin verschijnt er een programma van eisen voor de bouw van de kerk van de toekomst. De vrucht van de synode zal bestaan uit schetsen van het gelovige leven van katholieken vanuit alle kerkprovincies in de wereld. Van al die verschillende manifestaties van gelovig leven weten wij eigenlijk heel weinig, omdat er niet eerder zo nadrukkelijk en op zo'n grote schaal naar is gevraagd. Die schetsen kunnen ons helpen om elkaar als gelovigen wereldwijd beter te leren verstaan. Het zijn daarnaast ook kostbare bronnen voor paus en bisschoppen als zij een weg zoeken naar de kerk van de toekomst.

Ongehoord

Het synodaal proces is niet gericht op verandering van de kerkelijke leer. Als die leer blijft zoals ze was, hoeft dat voor niemand een ontgoocheling te zijn. Mocht het synodaal proces op termijn de bisschoppen toch verleiden tot aanpassing van het katholieke gedachtegoed, dan is dat onbedoeld, onverwacht en ongehoord. Zo'n verandering vertoont dan precies de trekken van het werk van Gods goede Geest. Op die werking hopen wij eigenlijk altijd. Om die werking is het bij deze synode ook allemaal begonnen.

Verwachtingsvol en waakzaam zijn

Pastoor Ton Huitink

Goed nieuws

De Adventstijd begint op stoom te komen. We zijn nog maar enkele dagen van Kerstmis verwijderd. Ik wil nog heel even terug keren naar die eerste zondag van de Advent. De profeet

Jesaja brengt ons het goede nieuws dat "uit het geslacht van David een wettige afstameling geboren zal worden die het land rechtvaardig een eerlijk bestuurt" (Jes 33, 15). Nou, is dat geen goed nieuws? Of Jesaja's tijdgenoten dit hebben kunnen begrijpen, betwijfel ik. Wij, christenen van 2021, weten

maar al te goed dat het hier gaat een ander leiderschap dan men was gewend. Jesaja leefde ruim 700 jaar voor Jezus. Met alle beperkingen van de toenmalige communicatie zal het voor zijn toehoorders maar moeilijk te begrijpen zijn geweest, waar dit nieuws nu precies op sloeg. Het was een tijd van veel onrust en geweld. De kern van zijn boodschap is te vertrouwen op God en op niemand anders. Ook de apostel Paulus richt zijn oproep aan de christenen van Tessalonica om erop te vertrouwen dat "De Heer uw hart sterke, zodat gij onberispelijk en heilig zijt voor het aanschijn van God" (1Tess.3,12). De evangelist Lucas verzamelt de voorgaande uitspraken en zegt: "Uw verlossing komt nabij" (Luc. 21,28).

Twee woorden: Verwachting en Waakzaamheid

Verwachting betekent: tegen

alle gekheid van tijd en plaats in, erop vertrouwen dat er een toekomst op ons wacht, waarnaar wij met vreugde en dankbaarheid mogen uitzien. Geen sprookje of een praatje voor de vaak, maar een realiteit tegen alle ellende en tegenslag in. Het gaat niet alleen maar over de geboorte van het Christuskind. Het gaat over God die zich werkelijk met heel Zijn Schepping verbindt, omdat Hij de moeite van het leven kent en omdat Hij ons, het werk van Zijn handen, niet aan ons lot over wil laten. God blijft ons zoeken en tegemoetkomen, al-tijd. Gisteren, vandaag en morgen. Deze realiteit vraagt van ons een houding die ik 'Waakzaam zijn' noem. Als je niets of niemand verwacht, dan hoef je niet alert te zijn. Dan leeft je als het ware 'voor de vuist weg' en zie je wel wat er op je levenspad tegenkomt. Waakzaam zijn is iets anders. Je bereid je voor op wat komen gaat. Je bent alert en vol van hoop en vertrouwen. Die eerste Advent herinnert ons er ieder jaar weer aan dat we niet aan ons lot worden overgelaten. Lucas maakt daar een punt van wanneer hij ons laat weten: "Weest daarom altijd waakzaam en bidt dat ge in staat moogt zijn te ontkomen aan al die dingen die zich gaan voltrekken en dat ge stand moogt houden voor het aangezicht van de Mensenzoon" (Luc. 21, 36).

Paus Franciscus: Voor een synodale kerk

Ik hoef u niet uit te leggen dat we in een tijd leven waarin er veel aan de hand is. We hebben te maken met de Corona pandemie, maar ook met een groeiende tweedeling in onze samenleving. Is er nog iemand, anders dan onszelf, aan wie wij

ons kunnen spiegelen? Iemand die, door de tijd heen, mensen samenbrengt ondanks alle weerstand en weerbarstigheid van plaats en tijd? Jazeker, die iemand is er: het is Gods Zoon, Hij die komen gaat en ons laat weten: God is trouw en heeft iedereen lief. Hoe mooi zou het zijn als wij christenen elkaar daarin kunnen bemoedigen. Paus Franciscus heeft een synode uitgeroepen. Een synode is het 'samen op weg' zijn. De paus is oprecht op zoek naar een synodale kerk. Dat is een kerk waarin iedereen bij de doop de heilige Geest heeft ontvangen en daarmee geroepen is om de eigen talenten in te zetten voor de opbouw van de Kerk en zich voor die Kerk ook medeverantwoordelijk te voelen.

Werking van de Heilige Geest

We worden uitgenodigd om actief deel te nemen in het kerkelijk leven. Te luisteren naar elkaar om de werking van de Heilige Geest in ieder van ons te verstaan. De synodale weg is een kans om opnieuw te ervaren dat we broeders en zusters zijn van elkaar, in Gods Naam. Op weg naar het Kerstfeest wens ik ons allen toe dat we gaan ervaren, dat de grond waarop wij staan heilige Grond is. Het Christuskind reikt ons Zijn hand om ons te helpen dit alles te begrijpen. Het kerstkind opent onze harten voor aandacht, zorgzaamheid, betrokkenheid en eenheid. Laten we elkaar dan ook als ware volgers van Hem, verlangend uitzien naar Zijn geboorte en waakzaam zijn dat Hij in ieder van ons opnieuw geboren kan worden.

Ik wens u een inspirerende Adventstijd en daarmee een goede opgang naar Kerstmis 2021!

Kerst in Kosovo

Diaken Leon Everts

'ZIJ WIKKELDE HEM IN DOEKEN EN LEGDE HEM NEER IN EEN VOEDERBAK, WANT ER WAS IN DE HERBERG GEEN PLAATS VOOR HEN.'

Lucas 2,7

Een ervaring van een aalmoezenier bij de Koninklijke Landmacht op uitzending in Kosovo van november 1999 tot medio mei 2000.

Ver weg van huis en haard, in een kapotgeschoten en door haat en afgunst verscheurd land, een land dat naar oorlog rook, heb ik mijn mooiste Kerstfeest gevierd, samen met Nederlandse en Duitse militairen (de compound bestond uit 800 militairen). Kerstnacht op de vliegstrip van Orahovac, een stuk grond met gruis en zand van 500 m lang en 150 m breed, een vliegveldje in Kosovo. Hoog gelegen en tochtig altijd.

Enkele weken voor de Kerst begon ik mij af te vragen wat de meest geschikte ruimte zou zijn voor de Kerstnachtviering, op onze compound, onze base. Een week later bood de base-opper mij de White Hall aan. Twee aan elkaar geplakte prefabs die één ruimte vormden. Dat nooit, dacht ik. Veel te klein en niet centraal op de compound. Uit de loop. Maar waar dan wel?

De barmedewerkers boden mij spontaan hun ruimte aan. Een hele grote oergezellige houten bartent. Ik werd razend enthousiast.

Maar het voorstel werd in de wandelgangen al snel afgeschoten. Waar moeten wij ons dan laven aan bier en wijn als de 'aal' deze ruimte in beslag neemt. Ging dus niet door.

Inmiddels was het twee dagen voor Kerstavond. De base-opper loopt mijn boogtent binnen (de pastorie): "Aal wat denk je van dat Servisch-Orthodoxe kerkje beneden aan de weg"? "Is dat bedoeld, Sjaak, om de mensen te ontmoedigen om naar de kerk te gaan", vraag ik hem. "Ik weet het verder ook niet", antwoordt hij. Mooie boel dacht ik bij mezelf. Ik moet zelfs de compound af om ergens de Kerstnachtviering te kunnen houden.

In Suva Reka (ook een Nederlandse base, een uur rijden van de vliegstrip) hebben ze dat beter geregeld, daar kun je terecht in het Hollandhuis. Maar hier, op deze koude heuvel kan er geen

Kerstviering worden gehouden. Dat kan toch niet waar zijn!

En toen viel bij mij het kwartje! Nergens plaats, was dat ook niet zo bij Maria en Jozef. De herberg was vol, dan maar een stal.

God zegene de greep. Opeens zag ik het licht en een wonderlijk gevoel maakte zich van mij meester. En ik zei tegen mezelf: "Dit wordt het mooiste Kerstfeest. Voor iedereen die komt. Dit gaat helemaal goed komen. Wat wil ik nog meer, ik zit midden in het Kerstverhaal".

Kerstnachtviering op de compound Orahovac (Rahovec) - 24 december 1999

Kijk, daar loopt de base-opper. "Leon", roept hij. "Ik heb het gevonden". Hij wijst mij een type 2 tent aan. Een grote Duitse slaaptent recht tegenover de grote eethal en helemaal leeg. Een dubbelwandige tent met luchtverwarming. Ik hoor het hem nog zeggen: "Kunnen ze na het diner zo naar de overkant".

Het werd een onvergetelijk Kerstfeest. Spontaan vormde een twaalfstal militairen een zangkoor. Er werd uit volle borst gezongen. Ik heb militairen nog nooit zo goed horen zingen. De maatschappelijk werker had het Ave Maria ingeoefend. Wij baden voor de vrede in Kosovo en voor onze gezinnen in Nederland en Duitsland. Het was prachtig. En na afloop was er die heerlijke warme glühwein. Warmte onder mensen en Licht voor ons levenspad. Het Kerstkind Jezus, Gods Zoon, was opnieuw onder ons geboren.

Leon was van 1995 tot 2010 aalmoezenier bij de Koninklijke Landmacht en de Koninklijke Marechaussee. Van 1998 tot 2001 woonde hij met Barbara en hun vier kinderen in Zeven (Seedorf, Duitsland).

Kind ons geboren, Zoon ons gegeven

Jeanne Gerretzen-Veldhuis

Welkom

Zo begint een acclamatie voor Kerstmis (GvL 627), bij velen van u vast bekend. Nadenkend over mijn bijdrage in deze pastorale brief, kwam deze zin ineens bij me boven. En niet zomaar, want twee maanden geleden werd ook in ons gezin een (klein)kind geboren, een zoon. Weliswaar zonder hoofdletter, maar ook weer net zo welkom. In eerste

instantie natuurlijk bij onze dochter en schoonzoon, maar natuurlijk ook van ganser harte bij zijn opa en oma!

Dankbaar

Ons vijfde kleinkind, wat een ongelooflijke rijkdom! En wat geweldig, dat zo'n jongetje mag opgroeien in een warm en lief-

devol gezin met een 'grote' broer en zus, die stapelgek op hun kleine broertje zijn. We vinden dat in onze tijd en in ons welvarende land al snel heel gewoon, maar dat is het natuurlijk helemaal niet. Hoeveel kinderen worden niet geboren in een onrustige wereld waarin honger, onrust en oorlog aan de orde van de dag zijn? Hun levensverwachting is daardoor lang niet zo optimaal is als in ons welvarende land. Hoeveel kinderen worden geboren, terwijl hun ouders op de vlucht zijn? Of komen ter wereld in een gezin, waarin huiselijk geweld en armoede een naargeestige rol spelen? Wat mogen we dus dankbaar zijn dat we leven in Nederland, ondanks dat we vaak mopperen en klagen. Maar laten we eerlijk zijn: We willen toch niet ruilen?

Vooruitgang

We vierden ook dit jaar weer

de geboorte van het Kind met een hoofdletter, ook al is het opnieuw vanwege corona wat beperkt en met minder mensen bij elkaar. Maar... vorig jaar konden we kerkelijk gezien alleen maar vierden via de livestream en nu toch weer in de kerk op de Eerste of Tweede Kerstdag. Een mooie vooruitgang toch? En hopelijk volgend jaar weer als vanouds ook op Kerstavond!

Ik wens u allen een Zalig Kerstfeest! 'Oma Jeanne' (zoals onze kleinkinderen me noemen)

Ontmoeting online?

Diaken Michael Buijckx

Onverwacht persoonlijk

Zestien mensen die elkaar nog nooit 'fysiek' hebben ontmoet. Blokjes van hoofden op je beeldscherm. Om beurten de microfoon open zetten en reageren op elkaar. Online vergaderen? Nee, het was samen ervaren dat een persoonlijke ontmoeting over je geloof online mogelijk is. Soms leerzaam - en soms wat frustrerend. Maar dat het ook ontroerend kan zijn, dat hadden we van te voren niet verwacht. En al helemaal niet dat die 16 mensen met elkaar zo vertrouwd raken, dat ze elkaar maanden na afloop in de @pp groep bemoedigen wanneer een kind voor een spannend onderzoek naar het ziekenhuis moet. Alsof ze nieuwe vrienden hebben gemaakt. We begonnen deze online ontmoetingen in de vorige lockdown omdat we de "Nieuwe Ruimte" groepen met een gemeenschappelijke maaltijd nog niet konden uitbreiden. Natuurlijk hadden we het liefst echte ontmoetingen gehad. Maar

onverwacht bleken er óók voordelen te zijn aan online avonden. Want zeg nou zelf: twee mensen uit Nunspeet, drie uit Lelystad, twee uit Dronten, drie uit Zwolle, drie uit Kampen, twee uit het Asielzoekerscentrum, enz: zouden die anders allemaal naar één centrale plek gereisd zijn? Het bekijken van fragmenten uit de DVD-serie 'Catholicism' kon nu via 'delen van het scherm' i.p.v. door beamers te installeren. En koffie of thee zette iedereen zelf. Zelfs het gesprek in kleinere groepen was via zogenaamde breakout-rooms mogelijk. Na een aantal keren ga je elkaar kennen, zelfs missen als iemand een keer niet kan. En samen een lied zingen (Taizé bijvoorbeeld), ieder voor z'n eigen beeldscherm, of in een afsluitend gebed bij God brengen wat we samen gedeeld hadden, dat kan zo'n avond een intieme diepgang geven waar je stil van wordt.

Geloofsinhoud

Als leidraad voor tien avonden nemen we de DVDserie "Catholicism" van Robert Barron. Zie <http://catholicism.nl/> Na een rondje kennismaken bekijken we enkele fragmenten uit een aflevering en praten met elkaar over wat het óns doet. Het is dus niet een cursus 'wat-staat-er-allemaal-in-de-catechismus?' Wel kijken we eerst naar de praktijkvoorbeelden uit de wereld (van Vaticaan tot Auschwitz, van Lourdes tot sloppenwijken, van kathedralen tot kapelletjes en alles er tussen in) en luisteren naar Barrons uitleg hoe de kerk dit ziet of wat er in de Bijbel

over staat. Daarna spreken we met elkaar over onze eigen ervaringen, interpretaties, vragen en twijfels. Iedereen komt aan het woord, maar er móet niets. Iedereen mag er zelf uit halen, waar hij of zij wat mee kan aanvangen in eigen leven, geloof en situatie. Iedereen wordt ook van harte uitgenodigd iets in te

Deelnemers van het eerste leerThuis deelden in de app groep hoe een heilige hen inspireert

brengen, bijv. een jeugdherinnering aan iets, een beeldje van een heilige met wie je iets hebt, een schilderij dat je ontroert, etc. Soms is de inbreng van een deelnemer zo bijzonder dat je

Houd vast de volgende data vrij in uw agenda:		
Woensdag	19 januari	20.00 uur
Woensdag	26 januari	20.00 uur
Woensdag	2 februari	20.00 uur
Woensdag	9 februari	20.00 uur
Woensdag	16 februari	20.00 uur

Graag tot ziens, bij u thuis!

Diaken Michael Buijckx tel. 06 23 00 59 64
m.buijckx@pastoraalteam.com

Diaken André van Boven tel. 06 57 54 11 73
a.vanboven@pastoraalteam.com

bijna vergeet om nog stukjes film te bekijken. Het gáát immers om de ontmoeting met elkaar.

Techniek en hulpverlening

Online lesgeven is voor scholieren en docenten een crime. Maar in ons leerThuis stonden we er níet alleen voor. Er waren deelnemers die bereid waren anderen telefonisch te helpen als inloggen of geluidsinstellingen niet lukten. Het opstarten van de filmpjes konden we vanaf verschillende locaties

doen. In de kleine groepjes traden verschillende mensen als gespreksleider op. We legden de talenten en behoeften naast elkaar in een ontspannen samenwerking. De enige frustratie waar soms niets aan te doen was, is als de kwaliteit van iemands wifi niet meewerkte. Maar zelfs dan waren er deelnemers die zeiden: "ik lees in de app groep dat x als

antwoord op de vraag wil vertellen...." Eerlijk gezegd stonden we soms versteld van de inbreng van mensen die niet in Nederland zijn opgegroeid, maar wel heel veel weten en nagedacht hebben over hun geloof. We hebben echt van elkaar geleerd.

Meedoen?

We nodigen u van harte uit om (opnieuw) mee te doen aan een serie online avonden. Het is het fijnste als u (bijna) alle keren kunt, maar in overleg is veel mogelijk. Het enige wat u nodig hebt, is een computer, tablet of smartphone en een internetverbinding. En verder vooral de bereidheid om te luisteren naar anderen en te delen wat je zelf ráákt. Als u geïnteresseerd bent in vragen als "Waarom is er kwaad in de wereld? Is Jezus méér dan een heel-goed-mens? Wat gebeurt er na de dood?", dan verheugen we ons op uw deelname!

Zalig Kerstfeest!

Pastoraal team & parochiebesturen

H. Norbertusparochie
H. Christoffelparochie
Thomas a Kempisparochie

Kerstmis Online

Op vrijdag 24 december a.s. kunt u thuis meevieren met de Kerstmis via het internet.
De livestream is vanaf 20.45 uur te volgen. Ga naar:

<https://kerkdienstgemist.nl/stations/2348-OLV-Basiliek-Zwolle>

Colofon

De pastorale brief is een tijdelijke uitgave van het pastoraal team in Coronatijd. De brief is gericht aan alle parochianen. De leden van het pastoraal team zijn als volgt te bereiken:

Ton Huitink:	06 - 20 57 06 69 a.huitink@pastoraalteam.com
Jaap Scholten:	06 - 31 17 93 54 j.scholten@pastoraalteam.com
Jeanne Gerretzen:	06 - 12 78 24 35 j.gerretzen@pastoraalteam.com
André van Boven:	06 - 57 54 11 73 a.vanboven@pastoraalteam.com

Vieringen online

Een aantal weekendvieringen in onze parochies zijn te volgen op de site www.kerkdienstgemist.nl. Kies op die site eerst de gewenste plaatsnaam en gebruik daarna de hieronder vermelde zoektermen:

Zwolle:	'OLV Basiliek Zwolle'
Dronten:	'Ludgeruskerk'
Lelystad:	'Petruskerk'
IJsselmuiden:	'O.L. Vrouwe onbevleete ontvangen'
Kampen:	'Buitenkerk'

Herfte Wijthmen is te vinden op www.youtube.com
Zoekterm: 'RK kerk Herfte Wijthmen'